

מסכת שבת

פרק יט משנה ה

קטן גמול לשמה, לחשעה, ולעשרה, ולאחד עשר, ולשנים עשר, לא פחות ולא יותר. כא כיצד. כדרכו, לשמה. נולד לביון הטעשות, גמול לשעה. בין הטעשות של ערבות שבת, גמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת, גמול לאחד עשר. שני ימים טובים של ראש השנה, גמול לשנים עשר. קטן החולה, אין מוקלין אותו עד שיבריא: